

Congres

Ana Blandiana

Sus, deasupra casei mele,
E un sfat de rândunele;

Pe sârma de telegraf
S-a deschis mare conclav;

Pe stâlpii-nalți, mai ales,
E-un adevărat congres;

Pe horn, țigle, tencuială,
E-adunare generală;

M-au trezit cu noaptea-n cap,
De cip-cip nu mai încap;

Bat din aripi, strigă toate
Și descriu prin aer roate;

Fac un cerc plin de avânt
Și se înscriu la cuvânt

Ca să țină sus și tare
Câte-un discurs fiecare.

Și nu e nici o mirare:
Chestiunea-i arzătoare,

Că-i pe ordinea de zi
Plecarea spre Miază-Zi

Și oricare vrea acum
Să spună și ce, și cum,

Încât împrejur pe-o leghe
E-un vacarm fără pereche

Dar eu, drept să spun, mă mir
Că nu-i și mai abitir,

Căci - vă gândiți? - ele toate
Pleacă în străinătate!